

bevilget, som de stedlige Politimestre maa være det. Han maa være en fuldt saa god Autoritet paa det Omraade som disse, og han maa for mig i alt Fald være tilstrækkelig Autoritet. Jeg kan ikke søge nogen anden og behøver det efter min Mening ikke.

Det er en Fejltagelse at tro, at Grænsen bliver stærkere bevogtet ved Hjælp af Militær, end den kan blive ved det udvidede Mandskab. Vel ligger der 1 600—1 700 Mand, men af dem er hver Dag kun en Trediedel udkommanderet til Bevogtning, og kun en Trediedel af dem igen er paa Post. I Virkeligheden er der kun omtrent 200 Mand i Virksomhed daglig, og naar derimod stilles omtrent 150 Gendarmer, saa vil de udføre Bevogtningen af Grænsen fuldt saa godt, fordi det er Folk, som har den Virksomhed og Profession at udføre Toldvagt og Grænsebevogtning, og de desuden ikke, som Soldaterne, i Virkeligheden har andre Ting i Hovedet. Soldaterne, som udkommanderes til denne Tjeneste af deres Officerer, og som kun ønsker at komme bort, er ingenlunde saa gode Grænsebevogtere som de Gendarmer, man finder dertil ved at antage ud-søgte Folk. Det er det, der er Meningen, og Grænsepolitichefen indestaar for, at Grænsen kan bevogtes paa den Maade.

Jeg kan naturligvis ikke modsætte mig, at der nedsættes et Udvalg, og jeg skal være til Rede for det ærede Medlem og hans Parti med Oplysninger, hvis jeg kan give flere, hvad jeg neppe tror. Men jeg henstiller, om det ikke er muligt at frafalde denne Fordring om Udvalg paa Grund af den knappe Tid, og fordi disse Foranstaltninger af Hensyn til Sikringsstyrkens Hjemsendelse ikke godt kan opsættes.

Piper: Det forekommer mig ikke at være vanskeligere for Finansministeren at adspørge de civile Myndigheder, som ikke sorterer under ham, end de militære, som heller ikke sorterer under ham.

Den højtærede Minister mente, at der var en Forskel i den Stilling, det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Gregersen) og jeg indtog, og mente, at jeg skulde ønske, at Bevogtningen ved Grænsen fortrinsvis skulde være militær. Det beror paa en Fejltagelse. Det, der fra min Side er fremført, er, at Bevogtningen maa være betryggende, det er det, der for os er Hovedsagen. Det finansielle er naturligvis noget, man i høj Grad maa tage Hensyn til, men det, som det i første Linie kommer an paa, er, at Bevogtningen bliver fyldestgørende, og at

ikke den Del af Befolkningen, som bor der i Nærheden, kommer til at lide under mangelfuld Bevogtning.

Den Udvalgsbehandling af Sagen, som jeg ønsker, skal ikke kunne forsinke Lovforslaget mer end en enkelt eller to Dage

Finansministeren (Brandes): Der er dog den Modsætning mellem Ordføreren for Partiet Venstre og det ærede Medlem, der nu talte — en Modsætning, som han ikke synes om fremhæves —, at Ordføreren for Venstre gaar ud fra, at Grænsen skal bevogtes af Gendarmer, og er i Tvivl om, at en saa stor Udvidelse, som her er foreslaaet, er nødvendig, medens det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) paa sin Side er bange for, at denne Udvidelse ikke skal forslaa, ikke skal være betryggende nok. Overfor det skal jeg kun sige igen, at de Folk, som har med det at gøre, anser den for betryggende. Og hvorledes kan det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds vide mere derom end Mænd, der i 20 Aar har haft som Op-gave at bevogte Grænsen og ogsaa har bevogtet den daglig under disse overordentlige Tilstande? Jeg tror derfor, at det ærede Medlem ikke vil faa nogen Glæde af Udvalget, jeg kan i alt Fald ikke stille andre Oplysninger til det ærede Medlems Tjeneste end dem, som jeg her har nævnt. Det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at Sagen ikke forsinkes, naar den kun sinkes een eller to Dage, thi hele Spørgsmaalet om Sikringsstyrkens Hjemsendelse afgøres ikke paa en Time, man maa have Tid dertil. For hver Dag, der gaar, kommer der til at ligge Mandskab længere inde. Det ærede Medlem er saa flot nu ikke at tage noget Hensyn til det finansielle, jeg maa desværre tage meget Hensyn til det og derfor ogsaa anmode om, at Sagen fremskyndes saa meget som muligt.

Piper: Jeg mener ikke, det er uberettiget, at Landstinget har et Par Dage til Behandling af et saadant Lovforslag. Hvis Hastværket er saa stort, ja, saa er det virkelig den højtærede Finansministers Fejl, at Lovforslaget ikke er fremsat før.

Finansministeren (Brandes): Jeg er fuldkommen enig i, at der skal gives Landstinget den nødvendige Tid til at behandle Lovforslag, men jeg maa have Lov til at sige, at dette er overordentlig overskueligt, og at det, som det ærede Medlem meget godt ved, er blevet behandlet paa den Maade, at det først har været forelagt i begge Tin-